

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de avocatul Vasile Nicoară împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 octombrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, în privința inculpaților

***Arkun Hueseyin**, născut la 01 octombrie 1967 în or. Tokat-Resadiyin, Turcia, locuitor al Germaniei, or. Augsburg, str. Steinerne Furt 90, cetățean al Germaniei, fără antecedente penale;*

***Rostaș Angela**, născută la 13 noiembrie 1984 în or. Cluj-Napoca, România, locuitoare a Germaniei, or. Augsburg, str. Roirgergasse 8, cetățeană a României, fără antecedente penale;*

***Riha Jan**, născut la 26 septembrie 1970 în or. Jilemnice, Republica Cehă, locuitor al Cehiei, or. Harrachov 177, cetățean al R. Cehe, fără antecedente penale.*

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>16 octombrie – 24 octombrie 2014,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>13 noiembrie – 17 decembrie 2014,</i>
	<i>25 septembrie 2015 – 26 ianuarie 2016.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 24 octombrie 2014, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Arkun Hueseyin a fost condamnat în baza art. 220 alin. (2) lit. a), c), 79 Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10.000 lei.

Rostaș Angela a fost condamnată în baza art. 220 alin. (2) lit. a), c), 79 Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10.000 lei.

Riha Jan a fost condamnat în baza art. 220 alin. (2) lit. a), c), 79 Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10.000 lei.

Corpurile delictede – automobilul de model Volkswagen Golf, n.î. AHA 107, ce aparține lui Arkun Hueseyin, care a constituit bun utilizat la comiterea infracțiunii, fiind recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța din 22.09.2014, care se află la păstrarea CCTP al INI al IGP al MAI, și banii în sumă de 720 euro, 10 franci elvețieni, 200 lire turcești, 1000 forinți maghiari și 1768 lei MD, care au fost folosite, destinate pentru săvârșirea infracțiunii, fiind recunoscute în calitate de corp delict prin ordonanța din 20.09.2014, care se află în camera de păstrare a CCTP al INI al IGP al MAI, au fost supuse confiscării în folosul statului conform art. 106 Cod penal.

2. Instanța de fond a constatat, că în perioada lunii august 2014, Arkun Hueseyin, aflându-se pe teritoriul Republicii Cehe, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Rostaș Angela și Riha Jan, repartizând rolurile între ei și urmărind scopul îndemnării, înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției, prin intermediul anunțului publicat în ziarul ”Makler”, au îndemnat-o pe Ferwana L. la practicarea prostituției în clubul de noapte ”Venus”, situat în Republica Cehă, regiunea Rozvadov 199.

Ulterior, la 17 august 2014, Arkun Hueseyin, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, obținând consimțământul lui Ferwana L. de a practica prostituția, acționând în continuare în comun acord cu Rostaș Angela, în scopul realizării intenției sale criminale, au înlesnit practicarea prostituției de către Ferwana L., organizând transportarea acesteia în țara de destinație, cu automobilul propriu de model Volkswagen Golf, n.î. AHA 107.

Ajungând în Republica Cehă, Arkun Hueseyin, care acționa împreună și prin înțelegere prealabilă cu Rostaș Angela, a transportat-o pe Ferwana L. în clubul său de noapte ”Venus”, situat în regiunea Rozvadov 199, unde ultima urma să acorde servicii sexuale contra plată diferitor clienți, prin ce a înlesnit practicarea prostituției de către aceasta, punându-i la dispoziție localul, în care a practicat prostituția timp de două săptămâni.

În continuare, Riha Jan, care acționa împreună și prin înțelegere prealabilă cu Arkun Hueseyin și Rostaș Angela, în scopul tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către alte persoane, la indicația lui Arkun Hueseyin, colecta banii de la persoanele care se foloseau de serviciile sexuale acordate de Ferwana L.

Tot el, Arkun Hueseyin, în perioada lunilor august – septembrie 2014, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Rostaș Angela și Riha Jan, repartizând rolurile între ei și urmărind scopul îndemnării, înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției, prin intermediul anunțului publicat în ziarul ”Makler”, le-au

îndemnat pe Bivol C. și Babencu I. la practicarea prostituției în clubul de noapte "Venus", situat în Republica Cehă, regiunea Rozvadov 199.

Ulterior, la 04.09.2014, Arkun Hueseyin, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Rostaș Angela și Riha Jan, aflându-se în mun. Chișinău, în scopul realizării intențiilor infracționale, au întreprins acțiuni în vederea transportării lui Bivol C. cu automobilul Volkswagen Golf, n.î. AHA 107, din mun. Chișinău spre România, ulterior spre Republica Cehă, însă din motive independente de voința făptuitorului, acțiunile lor nu au fost duse până la capăt, deoarece în momentul deplasării pe str. Grădina Botanică, mun. Chișinău, au fost reținuți de colaboratorii de poliție ai Centrului de combatere a traficului de persoane.

Inculpata Rostaș Angela, în perioada lunii august 2014, aflându-se pe teritoriul Republicii Cehe, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Arkun Hueseyin și Riha Jan, repartizând rolurile între ei, urmărind scopul îndemnării, înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției, prin intermediul anunțului publicat în ziarul "Makler", au îndemnat-o pe Ferwana L. la practicarea prostituției în clubul de noapte "Venus", situat în Republica Cehă, regiunea Rozvadov 199.

Ulterior, la 17 august 2014, Rostaș Angela, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, obținând consimțământul lui Ferwana L. de a practica prostituția, acționând în continuare în comun acord cu Arkun Hueseyin, în scopul realizării intenției sale criminale, au înlesnit practicarea prostituției de către Ferwana L., organizând transportarea acesteia în țara de destinație, cu automobilul propriu Volkswagen Golf, n.î. AHA 107.

Ajungând în Republica Cehă, Rostaș Angela, care acționa împreună și prin înțelegere prealabilă cu Arkun Hueseyin, a transportat-o pe Ferwana L. în clubul de noapte "Venus", ce aparține lui Arkun Hueseyin, situat în regiunea Rozvadov 199, unde ultima urma să acorde servicii sexuale contra plată diferitor clienți, prin ce a înlesnit practicarea prostituției de către aceasta, punându-i la dispoziție localul, în care a practicat prostituția timp de două săptămâni.

În continuare, Riha Jan, care acționa împreună și prin înțelegere prealabilă cu Arkun Hueseyin și Rostaș Angela, în scopul tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către alte persoane, la indicația lui Arkun Hueseyin, colecta banii de la persoanele care se foloseau de serviciile sexuale acordate de Ferwana L.

Tot ea, Rostaș Angela, în perioada lunilor august – septembrie 2014, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Arkun Hueseyin și Riha Jan, repartizând rolurile între ei și urmărind scopul îndemnării, înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției, prin intermediul anunțului publicat în ziarul "Makler", le-au îndemnat pe Bivol C. și Babencu I. la practicarea prostituției în clubul de noapte "Venus", situat în Republica Cehă, regiunea Rozvadov 199.

Ulterior, la 04.09.2014, Rostaș Angela, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Arkun Hueseyin și Riha Jan, aflându-se în mun. Chișinău, în scopul realizării intențiilor infracționale, au întreprins acțiuni în vederea transportării lui Bivol C. cu automobilul Volkswagen Golf, n.î. AHA 107, din mun. Chișinău spre România, ulterior spre Republica Cehă, însă din motive independente de voința făptuitorului, acțiunile lor nu au fost duse până la capăt, deoarece în momentul deplasării pe str.

Grădina Botanică, mun. Chișinău, au fost reținuți de colaboratorii de poliție ai Centrului de combatere a traficului de persoane.

Inculpatul Riha Jan, în perioada lunii august 2014, aflându-se pe teritoriul Republicii Cehe, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Arkun Hueseyin și Rostaș Angela, repartizând rolurile între ei, urmărind scopul îndemnării, înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției, prin intermediul anunțului publicat în ziarul "Makler", au îndemnat-o pe Ferwana L. la practicarea prostituției în clubul de noapte "Venus", situat în Republica Cehă, regiunea Rozvadov 199.

Ulterior, la 17 august 2014, Arkun Hueseyin, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, obținând consimțământul lui Ferwana L. de a practica prostituția, acționând în continuare în comun acord cu Rostaș Angela, în scopul realizării intenției sale criminale, au înlesnit practicarea prostituției de către Ferwana L., organizând transportarea acesteia în țara de destinație, cu automobilul propriu Volkswagen Golf, n.î. AHA 107.

Ajungând în Republica Cehă, Arkun Hueseyin, care acționa împreună și prin înțelegere prealabilă cu Rostaș Angela, a transportat-o pe Ferwana L. în clubul său de noapte "Venus", situat în regiunea Rozvadov 199, unde ultima urma să acorde servicii sexuale contra plată diferitor clienți, prin ce a înlesnit practicarea prostituției de către aceasta, punându-i la dispoziție localul, în care a practicat prostituția timp de două săptămâni.

În continuare, Riha Jan, care acționa împreună și prin înțelegere prealabilă cu Arkun Hueseyin și Rostaș Angela, în scopul tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către alte persoane, la indicația lui Arkun Hueseyin, colecta banii de la persoanele care se foloseau de serviciile sexuale acordate de Ferwana L.

Tot el, Riha Jan, în perioada lunilor august – septembrie 2014, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Arkun Hueseyin și Rostaș Angela, repartizând rolurile între ei și urmărind scopul îndemnării, înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției, prin intermediul anunțului publicat în ziarul "Makler", le-au îndemnat pe Bivol C. și Babencu I. la practicarea prostituției în clubul de noapte "Venus", situat în Republica Cehă, regiunea Rozvadov 199.

Ulterior, la 04.09.2014, Riha Jan, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Arkun Hueseyin și Rostaș Angela, aflându-se în mun. Chișinău, în scopul realizării intențiilor infracționale, au întreprins acțiuni în vederea transportării lui Bivol C. cu automobilul Volkswagen Golf, n.î. AHA 107, din mun. Chișinău spre România, ulterior spre Republica Cehă, însă din motive independente de voința făptuitorului, acțiunile lor nu au fost duse până la capăt, deoarece în momentul deplasării pe str. Grădina Botanică, mun. Chișinău, au fost reținuți de colaboratorii de poliție ai Centrului de combatere a traficului de persoane.

Instanța a statuat că inculpații au recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și au solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform art. 364¹ Cod de procedură penală.

În baza probelor administrate, instanța a concluzionat că vina inculpaților a fost dovedită pe deplin și a încadrat acțiunile lor în baza art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, ca proxenetism, adică îndemnul și înlesnirea practicării prostituției, precum și

tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, săvârșite asupra mai multor persoane.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al crimei comise, de personalitatea inculpaților și circumstanțele cauzei.

Totodată, conform art. 106 alin. (1) Cod penal, instanța a conchis să supună confiscării în folosul statului a automobilului Volkswagen Golf, n.î. AHA 107, ce aparține lui Arkun Hueseyin, care a constituit bun utilizat la comiterea infracțiunii și recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța din 22.09.2014, care se află la parcare CCTP al INI al IGP al MAI și banii în sumă de 720 euro, 10 franci elvețieni, 200 lire turcești, 1000 forinți maghiari și 1768 lei MD, destinați pentru săvârșirea infracțiunii și recunoscuți în calitate de corpuri delictive prin ordonanța din 22.09.2014, și care se află în camera de păstrare a CCTP al INI al IGP al MAI.

3. Avocatul Vasile Nicoară a declarat apel în numele inculpaților Arkun Hueseyin, Rostaș Angela și Riha Jan, solicitând casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie exclusă confiscarea specială.

Apelantul a invocat că instanța de fond a reținut în exclusivitate prevederile art. 106 alin. (1) Cod penal, care face parte din Capitolul X Cod penal - ”Măsurile de siguranță”, confiscarea specială fiind prevăzută la art. 98 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Potrivit art. 98 alin. (1) Cod penal măsurile de siguranță au drept scop înlăturarea unui pericol și preîntâmpinarea săvârșirii faptelor prevăzute de legea penală.

Astfel, în speță nu au fost întrunite două condiții legale pentru aplicarea confiscării speciale – prezența stării de pericol, care nu poate fi înlăturată prin aplicarea unei pedepse penale și prezența stării de pericol ce determină temerea justificată că în viitor făptuitorul va săvârși din nou fapta prevăzută de legea penală.

Dispozițiile privind confiscarea specială a bunurilor contravin constatările și motivelor aduse în sprijinul soluției privind aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de dispoziția legii.

În situația în care pedeapsa penală, stabilită de instanța de judecată, se află sub protecția autorității lucrului judecat, dispozițiile privind ”confiscarea specială” intră în contradicție cu puterea lucrului judecat.

Soluția privind ”confiscarea specială” se datorează în exclusivitate transcrierii în conținutul sentinței a dispoziției normei legale – art. 106 alin. (1) Cod penal, iar instanța nu a demonstrat relevanța acestei norme cauzei date, soluția nefiind motivată. Mai mult, în situația în care confiscarea specială constă în trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor utilizate la săvârșirea infracțiunii sau rezultate din infracțiune, instanța de judecată a descris corpurile delictive confiscate, contrar prevederilor legale, ca fiind ”folosite/destinate pentru săvârșirea infracțiunii”.

Potrivit jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, și anume prin decizia nr. 1ra-646/2010 din 08.06.2010, au fost reținute prevederile art. 46 din Constituție potrivit cărui averea dobândită licit nu poate fi confiscată.

Instanța de fond nu a constatat că bunurile supuse confiscării speciale ar fi fost dobândite prin infracțiune, că reprezintă un rezultat la infracțiunii sau că aveau menirea de a fi utilizate la săvârșirea infracțiunii.

Totodată, acest motiv, în cazul înaintării unei plângeri la CtEDO, ar constitui violarea art. 1 din Primul Protocol adițional la CEDO.

Confiscarea specială, aplicată în speță, constituie o ingerință în dreptul de proprietate al inculpatului, care trebuie considerată o reglementare a folosinței lucrurilor.

La fel, a fost atestată și violarea dreptului garantat prin art. 6 § 1 – dreptul la un proces echitabil, iar instanța nu a adus nici un motiv care ar justifica soluția în partea contestată.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014 apelul a fost respins ca nefondat, fiind menținută sentința.

Instanța de apel a reținut că, prin ordonanța din 04.09.2014, s-a dispus efectuarea percheziției în automobilul Volkswagen Golf, n.î. AHA 107, ce aparține lui Arkun Hueseyin, în scopul depistării și ridicării instrumentelor ce au fost destinate sau au servit ca mijloace la săvârșirea infracțiunii.

Prin ordonanța din 20.09.2014, au fost recunoscute drept corpuri delictive și anexate la cauza penală banii ridicați în cadrul percheziției corporale de la Arkun Hueseyin, Rostaș Angela și Riha Jan, în sumă de 720 euro, 10 franci elvețieni, 200 lire turcești, 1000 forinți maghiari, 1768 lei MD, precum și din automobilul Volkswagen Golf, n.î. AHA 107.

Potrivit încheierii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23.09.2014, s-a dispus autorizarea punerii sub sechestru a automobilului Volkswagen Golf, n.î. AHA 107, ce aparține cu drept de proprietate lui Arkun Hueseyin, în scopul eventualei confiscări speciale a bunurilor utilizate la săvârșirea infracțiunii.

Conform ordonanței din 22.09.2014, a fost recunoscut drept corp delict și anexat la cauza penală automobilul Volkswagen Golf, n.î. AHA 107, ce aparține lui Arkun Hueseyin.

Potrivit art. 98 alin. (1) Cod penal, măsurile de siguranță au drept scop înlăturarea unui pericol și preîntâmpinarea săvârșirii faptelor prevăzute de legea penală.

Art. 106 alin. (1) Cod penal prevede că confiscarea specială constă în trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor, inclusiv a valorilor valutare, utilizate la săvârșirea infracțiunilor sau rezultate din infracțiuni.

Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, sunt supuse confiscării speciale bunurile: a) rezultate din fapta prevăzută de prezentul cod, precum și orice venituri de la aceste bunuri, cu excepția bunurilor și veniturilor care urmează a fi restituite proprietarului legal; b) folosite sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, dacă sunt ale infractorului; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; d) dobândite prin săvârșirea infracțiunii, dacă nu urmează a fi restituite persoanei vătămate sau nu sunt destinate pentru despăgubirea acesteia; e) deținute contrar dispozițiilor legale.

Astfel, confiscarea specială este o măsură de siguranță de drept penal, cu caracter patrimonial care constă în trecerea în patrimoniul statului a unor bunuri sau valori care au servit la săvârșirea faptei penale sau au rezultat din săvârșirea acesteia, ori sunt deținute contrar legii. Ea se face în scopul excluderii pericolului de a fi săvârșite noi fapte penale.

Pentru aplicarea confiscării speciale este necesar a constata că:

a) făptuitorul a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, indiferent dacă el a fost pedepsit penal sau absolvit de răspunderea penală în condițiile legii;

b) făptuitorul a utilizat obiecte, lucruri pentru săvârșirea infracțiunii (unelte, mecanisme, mașini, etc.);

c) făptuitorul a dobândit produse prin fapta penală săvârșită, realizând latura obiectivă a infracțiunii.

Instanța de fond corect a dispus confiscarea în folosul statului a corpurilor delict, a automobilului Volkswagen Golf, n.î. AHA 107, ce aparține lui Arkun Hueseyin, acesta constituind bun utilizat la comiterea infracțiunii și recunoscut în calitate de corp delict și banii în sumă de 720 euro, 10 franci elvețieni, 200 lire turcești, 1000 forinți maghiari și 1768 lei MD, destinați pentru săvârșirea infracțiunii și recunoscuți în calitate de corp delict.

Argumentele apărării, că nu au fost întrunite condițiile legale pentru aplicarea confiscării speciale - prezența stării de pericol care nu poate fi înlăturată prin aplicarea unei pedepse penale și prezența stării de pericol ce determină temerea justificată că în viitor făptuitorul va săvârși din nou fapte prevăzute de legea penală, precum și că dispozițiile privind confiscarea specială a bunurilor contravin în mod evident constatărilor și motivelor aduse în sprijinul soluției privind aplicarea unei pedepse penale mai blânde decât cea prevăzută de legea penală, sunt neîntemeiate.

Or, confiscarea specială, având scopul de a înlătura un pericol și de a preîntâmpina săvârșirea faptelor prevăzute de legea penală, nu poate fi concepută ca o substituție a pedepsei penale, deoarece confiscarea specială poate fi aplicată chiar dacă făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală.

Astfel, la aplicarea confiscării speciale, conform art. 106 Cod penal, urmează a fi constatat că bunurile, inclusiv valorile valutare, să fie utilizate la săvârșirea infracțiunilor sau rezultate din infracțiuni, fiind constatat că prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23.09.2014 s-a dispus autorizarea punerii sub sechestru a automobilului Volkswagen Golf, n.î. AHA 107, ce aparține lui Arkun Hueseyin, în scopul eventualei confiscări speciale a bunurilor utilizate la săvârșirea infracțiunii.

La fel, sunt neîntemeiate și alegațiile apărării că soluția instanței de fond cu privire la măsura de siguranță aplicată ar echivala cu stabilirea pe cale judiciară a faptului că inculpatul nu ar putea să dețină cu drept de proprietate un automobil sau mijloace financiare, fiindcă confiscarea specială a fost aplicată nemijlocit asupra bunurilor folosite și destinate săvârșirii infracțiunii incriminate inculpaților.

5. Avocatul Vasile Nicoară a declarat recurs ordinar, în numele inculpaților Arkun Hueseyin, Rostaș Angela și Riha Jan, în care solicită casarea parțială a hotărârilor contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie exclusă confiscarea specială.

Recurentul a invocat că, instanța de apel avea obligația să identifice elementele de fapt capabile să justifice aplicarea măsurilor de siguranță.

Unicul motiv, invocat de instanța de apel pentru a justifica aplicarea acestei măsuri este că, prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23.09.2014 s-a dispus autorizarea punerii sub sechestru a automobilului, argument care nu este capabil să justifice aplicarea confiscării speciale.

Instanțele de fond și de apel nu au identificat și nu au indicat în hotărârile adoptate indici clari, care ar demonstra necesitatea realizării scopului prevăzut la art. 98 alin. (1) Cod penal.

Din cuprinsul deciziei atacate nu poate fi distins nici un motiv, care ar fi fost reținut de instanța de apel în sprijinul concluziei că confiscarea specială ar avea un caracter preventiv, iar acceptând aplicarea acestei măsuri de siguranță, a pornit de la ideea că măsura de siguranță poate fi aplicată și fără scop preventiv.

Instanțele de fond și de apel nu au adus nici un motiv care ar justifica soluția în partea ce ține de mijloacele financiare, nefiind clar în ce mod valuta străină putea fi folosită la comiterea infracțiunii sau dobândită în rezultatul acțiunilor infracționale.

Nu au fost aduse motive suficiente pentru a justifica ingerința adusă dreptului de proprietate, instanțele rezumându-se doar la existența ordonanței de recunoaștere în calitate de corp delict din 20.09.2014 și a încheierii din 23.09.2014 privind autorizarea aplicării sechestrului asupra automobilului, care în speță lipsește.

Instanțele de fond și de apel au denaturat conținutul probelor administrate, esența cărora nu justifică soluția și nici prezența faptelor care ar putea fi puse la baza soluției, nefiind identificat nici un fapt și nici un mijloc de probă, care ar justifica soluția, situație confirmată prin lipsa motivării hotărârilor.

Hotărârile sunt afectate de două vicii fundamentale, fiind admise încălcări similare cu cele expuse de CtEDO în hotărârea Beian c. României, inclusiv încălcarea principiului siguranței juridice și a dreptului la nediscriminare.

Totodată, faptul că instanța de apel a tratat argumentul părții apărării, fondat pe hotărârile Curții Supreme de Justiție, ca fiind inexistent, denotă că justițiabilii nu au beneficiat de cele mai elementare garanții ale dreptului la un proces echitabil.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 16) Cod de procedură penală – motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanțele de judecată au admis o eroare gravă de fapt, care afectează soluțiile adoptate, norma de drept aplicată în hotărârile contestate contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de Curtea Supremă de Justiție.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 16) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când instanțele de judecată au admis o eroare gravă de fapt, care afectează soluțiile adoptate și când norma de drept aplicată în hotărârile contestate contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de Curtea Supremă de Justiție.

Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta

decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea confiscării speciale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe administrate în faza de urmărire penală, anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpaților și martorilor, procesele-verbale, ordonanțele și încheierea judecătorului de instrucție privind ridicarea, recunoașterea și anexarea corpurilor delictive, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, just și argumentat concluzionând aplicarea confiscării speciale față de corpurile delictive în cauză, în temeiul prescripțiilor art. 106 Cod penal, conform cărui confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor (inclusiv a valorilor valutare) utilizate la săvârșirea infracțiunilor, fiind supuse confiscării speciale bunurile folosite sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, confiscarea specială fiind pasibilă aplicării chiar dacă făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală.

Mai mult, recursul declarat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea doar a acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Pe lângă aceasta, motivele invocate în recursul de pe rol și menționate la pct. 5 din decizie, au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2, 4, 5 din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Totodată, se reține și netemeinicia argumentului recurentului că norma de drept aplicată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de Curtea Supremă de Justiție. Or, cauzele penale menționate de recurent atestă circumstanțe în fapt și în drept raportate la alte categorii de infracțiuni, nu și la cea prevăzută în art. 220 alin. (1) Cod penal, deci nu au relevanță pentru cauza de pe rol.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărârilor adoptate, că hotărârile atacate cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că instanțele de judecată nu au admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluțiile adoptate, că norma de drept aplicată în hotărârile

contestate nu contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de Curtea Supremă de Justiție, și că recursul de pe rol este unul neîntemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul nominalizat este neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil, cu menținerea hotărârilor atacate.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Vasile Nicoară împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 octombrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, în privința inculpaților Arkun Hueseyin, Rostaș Angela și Riha Jan, cu menținerea hotărârilor atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 februarie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun